

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 174 (XVIII) — Nr. 868

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 24 octombrie 2006

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE			
384. — Lege privind statutul soldaților și gradaților voluntari	2-9	100.000 dolari SUA la cea de-a 7-a reconstituire a resurselor financiare ale Fondului Internațional de Dezvoltare Agricolă (FIDA)	14
1.161. — Decret pentru promulgarea Legii privind statutul soldaților și gradaților voluntari	9	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 598 din 21 septembrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 65 alin. 1 și ale art. 67 din Codul de procedură penală	9-11	687. — Ordin al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale privind modificarea și completarea anexei nr. 2 „Zonele pentru desfășurarea activității de inspecție a inspectorilor în domeniul clasificării carcaselor de porcine, bovine și ovine, sediul zonelor și împuternicirea inspectorilor care răspund de aceste zone” la Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 353/2006 pentru aprobarea atribuțiilor și modalităților de funcționare ale inspecției privind activitatea de clasificare a carcaselor, împuternicirea inspectorilor din cadrul direcției pentru agricultură și dezvoltare rurală județene pentru realizarea activității de inspecție, precum și stabilirea zonelor în care inspectorii își desfășoară activitatea.....	15
Decizia nr. 600 din 21 septembrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 171 alin. 2 și 3 din Codul de procedură penală.....	11-12	1.247. — Ordin al ministrului sănătății publice privind aprobarea tarifului pentru eliberarea de către Agenția Națională a Medicamentului a certificatului care atestă calitatea de persoană calificată	16
Decizia nr. 604 din 21 septembrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 291 alin. 2 din Codul de procedură penală.....	13-14		
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
1.410. — Hotărâre privind mandatarea ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale pentru a comunica intenția Guvernului României de a contribui cu echivalentul în lei al sumei de			

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****privind statutul soldaților și gradațiilor voluntari****Parlamentul României** adoptă prezenta lege.**CAPITOLUL I****Dispoziții generale**

Art. 1. — (1) Soldații și gradații voluntari constituie un corp distinct de personal militar, recrutat pe bază de voluntariat și situat la baza ierarhiei militare.

(2) Soldații și gradații voluntari sunt angajați pe baza unui contract în funcții prevăzute în acest scop în statele de organizare a unităților militare, pe o perioadă determinată, în funcție de nivelul de pregătire, starea de sănătate și aptitudinile acestora pentru îndeplinirea îndatoririlor militare.

Art. 2. — (1) Soldații și gradații voluntari sunt selecționați, pentru încheierea primului contract în această calitate, din rândul cetățenilor români, bărbați și femei, cu domiciliul în țară.

(2) Limitele de vârstă, modul de selecționare, instruire, specialitățile militare și funcțiile în care aceștia vor fi angajați, precum și modul de ținere a evidenței acestora se stabilesc prin ordin al ministrului apărării.

Art. 3. — (1) Gradele militare ale soldaților și gradațiilor voluntari, în ordinea lor ierarhică, sunt: soldat, fruntaș, caporal.

(2) Gradele militare se acordă în ordinea prevăzută la alin. (1), indiferent dacă gradații voluntari au deținut, în calitate de rezerviști, grade superioare.

(3) Dobândirea calității de soldat voluntar este condiționată de acordul scris al celor în cauză privind renunțarea la gradele dobândite anterior și deținute ca rezervist.

(4) În perioada în care soldații și gradații voluntari sunt în activitate, aceștia sunt incluși în planurile de mobilizare.

Art. 4. — Soldații și gradații voluntari nu pot pierde gradul obținut decât în cazurile și condițiile prevăzute de lege.

CAPITOLUL II**Îndatoririle și drepturile soldaților și gradațiilor voluntari****SECȚIUNEA 1****Îndatoririle soldaților și gradațiilor voluntari**

Art. 5. — Soldații și gradații voluntari au următoarele îndatoriri principale:

a) să fie devotați poporului român, statului român și instituției unde își desfășoară activitatea;

b) să îndeplinească cu loialitate și profesionalism misiunile primite, atât pe teritoriul statului român, cât și în afara acestuia, dacă este nevoie, chiar cu prețul vieții;

c) să respecte și să apere valorile democrației constituționale;

d) să respecte jurământul militar, prevederile regulamentelor militare și să execute întocmai și la timp

ordinele comandanților și șefilor. Soldaților și gradațiilor voluntari nu li se poate ordona și le este interzis, în orice situație, să execute acte contrare legii, obiceiurilor războiului și convențiilor internaționale la care România este parte. Neexecutarea ordinelor în aceste condiții nu atrage răspunderea juridică a soldaților și gradațiilor voluntari;

e) să participe necondiționat la misiuni internaționale, în funcție de cerințele Ministerului Apărării;

f) să prețuiască onoarea și tradițiile de luptă ale Armatei României, ale armei și unității din care fac parte, precum și demnitatea gradului și a uniformei militare pe care le poartă;

g) să-și perfecționeze pregătirea profesională, să se instruiască temeinic, să pregătească subordonații și să apere drepturile acestora;

h) să acționeze pentru întreținerea regulamentară și menținerea în stare de operativitate a tehnicii și a armamentului și pentru folosirea și administrarea eficientă a bunurilor din dotare;

i) să păstreze cu strictețe secretul de stat și de serviciu, precum și caracterul confidențial al activităților și informațiilor pe care le dețin.

Art. 6. — Pentru a fi asigurați și a beneficia de prestații în sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, în sistemul asigurărilor sociale de sănătate și în sistemul asigurărilor pentru șomaj, soldaților și gradațiilor voluntari li se rețin și li se virează contribuțiile sociale în cuantumurile și în condițiile prevăzute de legislația privind aceste sisteme de asigurări.

Art. 7. — (1) Soldații și gradații voluntari răspund penal, contravențional, material și disciplinar, după caz, în aceleași condiții prevăzute de lege pentru cadrele militare în activitate.

(2) Nu constituie infracțiune îndeplinirea oricărui act ordonat de comandant sau altă autoritate legitimă, dacă ordinul este dat în forma prevăzută de lege și nu este, în mod vădit, ilegal.

(3) Despre neexecutarea ordinului vădit ilegal sau a celui contrar legii, obiceiurilor războiului și convențiilor internaționale la care România este parte, soldații și gradații voluntari au obligația să informeze, potrivit regulamentelor militare, șeful imediat superior celui care a dat ordinul.

SECȚIUNEA a 2-a**Drepturile soldaților și gradațiilor voluntari**

Art. 8. — (1) Soldații și gradații voluntari au dreptul la:

a) soldă lunară, ale cărei elemente componente și cuantumi se stabilesc potrivit legii, precum și alte drepturi bănești în conformitate cu reglementările în vigoare;

b) echipament și hrană gratuite, în condițiile legii;

c) asistență medicală și medicamente gratuite, în condițiile plății contribuției la Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate;

d) documente militare de transport gratuit pentru efectuarea concediului de odihnă sau în cazul mutării dintr-o garnizoană în alta, în condițiile prevăzute de reglementările în vigoare pentru subofițeri.

(2) Soldații și gradații voluntari pot beneficia, în condițiile stabilite prin ordin al ministrului apărării, de:

a) compensație lunară pentru chirie, în cuantum de până la 50% din solda lunară;

b) locuință de intervenție, cu scutire de la plata chiriei;

c) produse de informare publică internă, în mod gratuit.

(3) Soldaților și gradaților voluntari li se vor asigura condiții și dotări igienico-sanitare adecvate.

Art. 9. — Soldații și gradații voluntari au dreptul să urmeze, în condițiile legii, orice formă de perfecționare a pregătirii aparținând învățământului militar sau civil.

Art. 10. — (1) Soldații și gradații voluntari pot fi trimiși la studii în țară și în străinătate, conform ordinului ministrului apărării.

(2) Selecționarea soldaților și gradaților voluntari, în vederea trimerii la studii în țară și în străinătate, se face pe bază de concurs.

(3) Soldații și gradații voluntari care sunt trimiși să urmeze forme de pregătire cu o durată mai mare de 90 de zile sunt obligați să se angajeze în scris că vor lucra în armată cel puțin 2 ani de la absolvirea acestora.

(4) În cazul nerespectării angajamentului prevăzut la alin. (3), soldații și gradații voluntari sunt obligați să restituie Ministerului Apărării contravaloarea cheltuielilor efectuate pentru perfecționare, calculată în condițiile legii aplicabile cadrelor militare în activitate.

(5) Prevederile alin. (4) se aplică și în cazul în care soldații și gradații voluntari care au urmat o formă de perfecționare în condițiile alin. (1) nu au absolvit-o din vina lor.

(6) Prevederile alin. (4) nu se aplică în cazul în care soldaților și gradaților voluntari li se reziliază contractul din motive neimputabile acestora ori încetează din motive de boală sau incapacitate temporară de muncă, precum și ca urmare a acordării concediului pentru sarcină și lăuzie și a concediului pentru creșterea sau îngrijirea copilului, acordate în condițiile legii.

(7) Soldaților și gradaților voluntari, care au absolvit forme de pregătire în străinătate, li se echivalează, în condițiile legii, diplomele dobândite.

Art. 11. — (1) Soldații și gradații voluntari reprezintă principala resursă pentru formarea subofițerilor, în condițiile prevăzute de lege.

(2) Soldații și gradații voluntari, indiferent de gradul pe care îl au, pot fi selecționați pentru a urma cursul de bază pentru formarea deprinderilor de comandă.

(3) Limitele de vârstă a soldaților și gradaților voluntari prevăzuți la alin. (2) se stabilesc prin ordin al ministrului apărării.

Art. 12. — (1) Soldații și gradații voluntari au dreptul, în timp de pace, la un concediu de odihnă anual de 32 de zile calendaristice, cei cu o vechime în serviciu și în muncă de până la 10 ani, și de 38 de zile calendaristice, cei cu o vechime în serviciu și în muncă mai mare de 10 ani.

(2) Soldaților și gradaților voluntari cărora le expiră contractul în cursul anului, precum și celor nou-angajați li se stabilește durata concediului de odihnă pe anul respectiv proporțional cu perioada lucrată până la data expirării contractului, respectiv până la sfârșitul anului

calendaristic pentru cei nou-angajați, și în raport cu vechimea în serviciu și în muncă.

(3) Vechimea în serviciu și în muncă, luată în considerare pentru determinarea duratei concediului de odihnă, este cea pe care o împlinește cel în cauză în cursul anului calendaristic în care i se acordă concediul.

Art. 13. — Soldații și gradații voluntari beneficiază de concediu de studii și de concediu de odihnă suplimentar pentru activități în locuri de muncă cu condiții deosebite — vătămătoare, grele sau periculoase, în aceleași condiții ca și cadrele militare în activitate.

Art. 14. — (1) Regulile privind acordarea concediului de odihnă sunt cele care se aplică, potrivit legii, cadrelor militare în activitate.

(2) Compensarea în bani a concediului de odihnă neefectuat este permisă numai în cazul încetării raportului de serviciu.

Art. 15. — (1) Soldații și gradații voluntari beneficiază de concedii medicale plătite, în condițiile stabilite de lege.

(2) Soldații și gradații voluntari au dreptul la concediu și indemnizație pentru creșterea sau îngrijirea copilului, pe durata contractului aflat în derulare, în condițiile stabilite prin ordin al ministrului apărării, pe baza dispozițiilor legale prevăzute în sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale.

(3) Femeile, soldați și gradați voluntari, care sunt gravide, lăuze sau alăptează beneficiază de drepturile prevăzute de lege.

Art. 16. — (1) Pentru rezolvarea unor probleme personale sau familiale deosebite, soldaților și gradaților voluntari li se pot acorda învoiri și permisi.

(2) Durata învoirilor și permisiilor, precum și comandanții care au dreptul să le aprobe se stabilesc prin regulamente militare.

Art. 17. — (1) La declararea mobilizării sau a stării de război, precum și în alte situații deosebite, stabilite de ministrul apărării, concediile de odihnă, concediile de odihnă suplimentare, concediile de studii, învoirile și permisiile se întrerup, soldații și gradații voluntari fiind obligați să se prezinte imediat la unitățile militare de care aparțin.

(2) Soldații și gradații voluntari, bărbați, aflați în concediu pentru creșterea sau îngrijirea copilului se prezintă la unitățile militare de care aparțin în situațiile prevăzute la alin. (1).

(3) Pe durata mobilizării, a stării de război sau a situațiilor deosebite prevăzute la alin. (1), soldaților și gradaților voluntari li se pot acorda permisi și concedii potrivit ordinului ministrului apărării.

Art. 18. — (1) Vechimea în serviciu în calitate de soldat sau gradat voluntar este considerată stagiul de cotizare și se ia în calcul la stabilirea pensiei și a altor drepturi de asigurări sociale, potrivit legislației privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale.

(2) Soldații și gradații voluntari beneficiază de încadrarea în condiții deosebite, speciale și alte condiții a activității pe care o desfășoară sau a locului de muncă unde lucrează, conform legislației aplicabile cadrelor militare în activitate.

(3) Pentru aplicarea prevederilor alin. (2), Ministerul Apărării încheie un protocol cu Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei.

Art. 19. — (1) Soldații și gradații voluntari care au fost trecuți în rezervă sau scoși din evidențele militare în baza prevederilor art. 45 alin. (1) lit. a)—e), g), h) și m) beneficiază de indemnizație de șomaj, în condițiile prevăzute de legislația în vigoare.

(2) Soldații și gradații voluntari trecuți în rezervă sau scoși din evidențele militare în baza prevederilor art. 45 alin. (1) lit. c) și d) sunt trimiși la medicii experți ai asigurărilor sociale de la cabinetul de expertiză medicală și recuperare a capacității de muncă, ce decid încadrarea sau neîncadrarea într-un grad de invaliditate.

(3) Soldații și gradații voluntari încadrați într-un grad de invaliditate, potrivit prevederilor legale, beneficiază de pensie de invaliditate și de celelalte drepturi prevăzute în legislația privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale.

Art. 20. — (1) Soldații și gradații voluntari sau urmașii acestora, după caz, beneficiază de despăgubiri pentru cazurile de invaliditate sau de deces produse ca urmare a unor acțiuni militare, accidente, catastrofe sau alte asemenea evenimente intervenite din cauza îndeplinirii îndatoririlor militare, în condițiile stabilite de lege pentru cadrele militare în activitate. Despăgubirile se suportă din bugetul Ministerului Apărării.

(2) Cuantumul despăgubirilor prevăzute la alin. (1) se stabilește prin hotărâre a Guvernului.

Art. 21. — Soldații și gradații voluntari care participă la îndeplinirea unor misiuni în afara teritoriului statului român beneficiază de asigurări de viață și de sănătate, potrivit reglementărilor în vigoare și ordinului ministrului apărării.

Art. 22. — Soldații și gradații voluntari care au fost trecuți în rezervă sau scoși din evidențele militare, cu excepția celor ale căror contracte se reziliază în urma demisiei sau pentru motive imputabile acestora, beneficiază de măsuri de reconversie profesională, în condițiile stabilite pentru cadrele militare în activitate.

Art. 23. — (1) Angajatorii care încadrează în muncă pe durată nedeterminată soldați sau gradații voluntari disponibilizați, din rândul celor prevăzuți la art. 22, primesc lunar, pe o perioadă de 12 luni, pentru fiecare persoană angajată din această categorie, o sumă egală cu un salariu de bază minim brut pe țară în vigoare și contribuția la bugetul asigurărilor de șomaj datorată de angajator, aferentă acestuia, cu obligația menținerii raporturilor de muncă sau de serviciu cel puțin 3 ani.

(2) Drepturile prevăzute la alin. (1) se suportă din bugetul asigurărilor pentru șomaj.

(3) Angajatorii care încetează raporturile de muncă sau de serviciu ale persoanelor prevăzute la alin. (1), anterior termenului de 3 ani, sunt obligați să restituie, în totalitate, agențiilor pentru ocuparea forței de muncă județene, respectiv a municipiului București, sumele încasate pentru fiecare persoană plus dobânda de referință a Băncii Naționale a României, în vigoare la data încetării raporturilor de muncă sau de serviciu, dacă încetarea acestora a avut loc din următoarele motive:

a) încetarea raportului de muncă în temeiul art. 55 lit. b), art. 56 lit. c), e) și f) și art. 65 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, cu modificările și completările ulterioare;

b) încetarea raportului de serviciu în temeiul art. 84 lit. b), art. 84¹ alin. (1) lit. e) și art. 84² alin. (1) lit. c) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Angajatorii care beneficiază de prevederile alin. (1) și (2) nu pot beneficia, pentru persoanele încadrate în muncă în condițiile alin. (1), și de subvențiile prevăzute de legislația privind sistemul asigurărilor pentru șomaj.

(5) Drepturile prevăzute la alin. (1) nu se acordă pe perioadele în care raporturile de muncă sau de serviciu sunt suspendate.

Art. 24. — Soldații sau gradații voluntari și familiile acestora pot folosi, în condițiile stabilite prin ordin al

ministrului apărării pentru cadrele militare, facilitățile de recuperare, căminele militare de garnizoană și de unitate și amenajările sportive și recreative aflate în proprietatea sau administrarea Ministerului Apărării.

Art. 25. — Soldaților și gradaților voluntari le este interzisă sau restrânsă exercitarea unor drepturi și libertăți, în condițiile stabilite de lege pentru cadrele militare în activitate.

SECȚIUNEA a 3-a

Recompensele și sancțiunile soldaților și gradaților voluntari

Art. 26. — (1) Pentru servicii excepționale aduse statului și poporului român, pentru acte de eroism săvârșite pe timpul îndeplinirii îndatoririlor militare ori pentru merite deosebite în activitate, soldaților și gradaților voluntari le pot fi conferite, în condițiile legii, decorații.

(2) Soldații și gradații voluntari pot primi decorații și de la autoritățile publice ale altor state partenere sau organizații sub egida cărora participă la misiuni internaționale la care România ia parte, conform tratatelor încheiate.

Art. 27. — Pentru îndeplinirea exemplară a atribuțiilor de serviciu, soldaților și gradaților voluntari li se pot acorda recompense morale și materiale, stabilite prin ordin al ministrului apărării.

Art. 28. — Pentru abateri de la disciplina militară, neîndeplinirea îndatoririlor, încălcarea normelor de conduită militară, a regulilor de conviețuire socială, soldaților și gradaților voluntari li se pot aplica următoarele sancțiuni disciplinare:

- a) avertisment;
- b) muștrare scrisă;
- c) diminuarea soldei lunare cu 5% până la 20%, pe o perioadă de la o lună la 3 luni;
- d) amânarea promovării în grad, pe o perioadă de la unu la 2 ani;
- e) desfacerea disciplinară a contractului.

Art. 29. — (1) Decizia privind aplicarea sancțiunilor disciplinare se ia în termen de cel mult 30 de zile calendaristice de la luarea la cunoștință despre comiterea abaterilor.

(2) Sancțiunile disciplinare se execută în termen de cel mult 30 de zile calendaristice de la comunicarea deciziei prevăzute la alin. (1).

(3) Abaterile disciplinare se sancționează numai dacă s-a luat la cunoștință despre acestea în termen de 6 luni de la săvârșire.

Art. 30. — (1) Sub sancțiunea nulității absolute, nicio măsură dintre cele prevăzute la art. 28, cu excepția avertismentului, nu poate fi dispusă mai înainte de efectuarea cercetării prealabile de către comisii, a căror organizare și funcționare se stabilesc prin ordin al ministrului apărării.

(2) Abaterile de la disciplina militară pentru care soldații și gradații voluntari pot fi sancționați disciplinar sunt stabilite prin ordin al ministrului apărării.

CAPITOLUL III

Selecționarea, formarea și admiterea în corpul soldaților și gradaților voluntari

Art. 31. — (1) Cetățenii români, bărbați și femei, care au fost selecționați, pe baza cererii lor, să devină soldați voluntari, în funcție de aptitudini, pot urma un program de instruire structurat pe două module:

- a) modulul instruirii individuale;
- b) modulul perfecționării instruirii de specialitate.

(2) Cetățenii români care, până la data intrării în vigoare a prezentei legi, au îndeplinit serviciul militar ca militari în termen sau militari cu termen redus, au o vechime în activitate de cel puțin un an în gradul de soldat sau gradat voluntar ori soldat și gradat rezervist voluntar, au fost elevi sau studenți, cel puțin un an, în instituțiile de învățământ din sistemul de apărare și securitate națională, cu excepția elevilor liceelor și colegiilor militare, precum și cei care dețin, în calitate de rezerviști, grade superioare celor prevăzuți la art. 3 alin. (1) și au fost selecționați, pe baza cererii lor, pentru încadrarea ca soldați și gradați voluntari urmează în cadrul programului de instruire numai modulul perfecționării instruirii de specialitate.

(3) De prevederile alin. (2) beneficiază și militarii în termen și militarii cu termen redus, încorporați în seriile februarie și iunie 2006.

(4) Planificarea, organizarea, desfășurarea, precum și durata pregătirii militarilor voluntari prevăzuți la alin. (1) se stabilesc prin ordin al ministrului apărării.

(5) În perioada programului de instruire prevăzut la alin. (1) lit. a), cetățenii români au calitatea de soldat voluntar și beneficiază gratuit de hrană, echipament și materiale de întreținere. În această perioadă beneficiază de o indemnizație lunară egală cu 50% din solda de funcție și solda de grad a unui soldat voluntar.

(6) La încheierea modulului de instruire prevăzut la alin. (1) lit. a), soldații voluntari depun jurământul militar prevăzut de lege.

Art. 32. — (1) Cetățenii români care urmează să devină soldați voluntari în condițiile prevăzute la art. 31, în funcție de aptitudini, pot semna angajamente sau contracte cu Ministerul Apărării, după cum urmează:

a) la selecționare, un angajament pentru efectuarea modulului instruirii individuale, cu excepția celor prevăzuți la art. 31 alin. (2) și (3);

b) la începerea modulului perfecționării instruirii de specialitate, un contract pentru efectuarea acestuia;

c) după încheierea modulelor prevăzute la art. 31 alin. (1) lit. a) și b), un prim contract, cu durata de 4 ani.

(2) Forma și conținutul-tip ale angajamentului și contractelor prevăzute la alin. (1) se stabilesc prin ordin al ministrului apărării.

(3) În cazul întreruperii înainte de termen a angajamentului și contractelor prevăzute la alin. (1), soldații și gradații voluntari sunt obligați să restituie Ministerului Apărării contravaloarea cheltuielilor efectuate pe timpul programului de instruire, calculată în condițiile legii aplicabile cadrelor militare în activitate.

(4) Prevederile alin. (3) se aplică în cazul în care soldații sau gradații voluntari întrerup angajamentul sau contractele din vina lor.

(5) Prevederile alin. (3) nu se aplică în cazul în care soldaților sau gradaților voluntari li se întrerupe angajamentul sau contractele din motive neimputabile lor.

Art. 33. — (1) Cetățenii români prevăzuți la art. 31 care, pe parcursul programului de instruire, renunță la cariera de soldat sau gradat voluntar și părăsesc instituția militară suportă contravaloarea cheltuielilor aferente perioadei de pregătire.

(2) Metodologia de determinare a cheltuielilor prevăzute la alin. (1) se stabilește prin ordin al ministrului apărării.

Art. 34. — La începerea modulului perfecționării instruirii de specialitate, cetățenii români prevăzuți la art. 31 alin. (1)–(3), declarați promovați, sunt numiți în funcții corespunzătoare de soldați voluntari.

CAPITOLUL IV

Cariera și trecerea în rezervă a soldaților și gradaților voluntari

Art. 35. — (1) La expirarea primului contract de 4 ani, soldații și gradații voluntari prevăzuți la art. 34 pot încheia, succesiv, noi contracte, cu durata de la 2 la 3 ani fiecare.

(2) Limita maximă de vârstă până la care soldații sau gradații voluntari pot fi menținuți în activitate se stabilește prin ordin al ministrului apărării, dar nu poate depăși 40 de ani.

Art. 36. — În vederea încheierii contractelor prevăzute la art. 32 și 35, ministrul apărării delegă competența comandanților și șefilor unităților militare angajatoare.

Art. 37. — (1) Contractul poate fi modificat numai cu acordul părților, cu excepțiile prevăzute de prezenta lege.

(2) Modificarea contractului poate consta în modificarea duratei acestuia, locului și felului muncii, condițiilor de muncă, soldei lunare, timpului de muncă și de odihnă.

Art. 38. — Forma și conținutul-tip ale contractului încheiat după expirarea primului contract de 4 ani sunt stabilite prin ordin al ministrului apărării.

Art. 39. — (1) Detașarea soldaților și gradaților voluntari se face în condițiile aprobate prin ordin al ministrului apărării.

(2) Durata detașării este de maximum 6 luni într-un an calendaristic și se poate prelungi, cu acordul scris al structurilor implicate, cu încă 6 luni.

(3) Soldații și gradații voluntari trimiși în misiune permanentă în străinătate încheie noi contracte la numirea în funcție pentru o perioadă egală cu durata mandatului la post.

(4) Contractul prevăzut la alin. (3) este semnat, în calitate de delegat al Ministerului Apărării, de șeful unei direcții din Statul Major General, care se stabilește prin ordin al ministrului apărării.

(5) Cu 6 luni înainte de încheierea misiunii permanente în străinătate, soldații și gradații voluntari își exprimă, prin raport, opțiunea de a relua activitatea în unități ale Ministerului Apărării.

(6) Ocuparea unui post în altă unitate militară de către soldații și gradații voluntari prevăzuți la alin. (5) se face în condițiile prevăzute la art. 35 alin. (1).

Art. 40. — (1) Soldații și gradații voluntari pot fi mutați, în interesul serviciului, dintr-o unitate militară în alta, în aceleași condiții ca și subofițerii în activitate.

(2) Cuantumul indemnizației la care are dreptul soldatul sau gradatul voluntar mutat în interesul serviciului este cel prevăzut de lege pentru subofițerii în activitate.

(3) Soldații și gradații voluntari pot fi mutați și la cerere, dacă au cel puțin un an vechime în funcția pe care sunt încadrați.

Art. 41. — (1) Promovarea în grad a soldaților și fruntașilor voluntari care îndeplinesc toate condițiile stabilite prin ordin al ministrului apărării se face prin ordinul comandanților care au competențe în acest sens.

(2) Criteriile generale de promovare sunt:

a) performanțele dovedite pe timpul îndeplinirii atribuțiilor funcționale, rezultate din documentele de apreciere;

b) stagiul minim în grad;

c) nivelul de pregătire.

(3) În timp de pace, stagiul minim în grad pentru înaintarea în gradul următor a soldaților și gradaților voluntari în activitate se stabilește astfel:

a) soldat: un an;

b) fruntaș: 2 ani.

Art. 42. — Numirea soldaților și gradaților voluntari în funcții superioare se poate face numai în situația în care aceștia îndeplinesc condițiile pentru a fi promovați în grad, odată cu numirea în funcții.

Art. 43. — (1) Aprecierea de serviciu a soldaților și gradaților voluntari se efectuează anual, în conformitate cu prevederile ordinului ministrului apărării, care include și criteriile de evaluare.

(2) Aprecierea de serviciu constituie documentul de bază pentru selecția, promovarea în grad și evoluția în carieră a soldaților și gradaților voluntari.

Art. 44. — Trecerea soldaților și gradaților voluntari dintr-o armă sau specialitate în alta se poate efectua, în raport cu nevoile Ministerului Apărării, după obținerea unei specialități militare corespunzătoare, în condițiile stabilite prin ordin al ministrului apărării.

Art. 45. — (1) Soldaților și gradaților voluntari le încetează contractul și sunt trecuți în rezervă sau scoși din evidențele militare, după caz, în următoarele situații:

a) la împlinirea limitei de vârstă în serviciu, stabilită prin ordin al ministrului apărării;

b) la expirarea termenului contractului, în situația în care nu sunt posibilități de reînnoire din cauza reducerii funcțiilor ca urmare a desființării, restructurării sau a dislocării unității;

c) când sunt clasați „inapt pentru serviciul militar“ de către comisiile de expertiză medico-militară;

d) când sunt clasați „apt limitat“ de comisiile prevăzute la lit. c);

e) pentru motive sau nevoi ale Ministerului Apărării;

f) înainte de termenul de expirare a contractului, cu acordul ambelor părți;

g) la expirarea termenului contractului, în situația în care una dintre părți nu mai optează pentru reînnoirea contractului;

h) când nu mai îndeplinesc criteriile specifice, stabilite prin ordin al ministrului apărării, pentru ocuparea funcției;

i) prin demisie;

j) ca urmare a aplicării sancțiunii disciplinare prevăzute la art. 28 lit. e), când comit abateri grave de la prevederile regulamentelor militare sau de la alte dispoziții legale;

k) când sunt condamnați prin hotărâre judecătorească definitivă la pedeapsa închisorii cu executarea acesteia, precum și atunci când sunt condamnați pentru infracțiuni săvârșite cu intenție, fără a fi privați de libertate;

l) când sunt condamnați prin hotărâre judecătorească definitivă, pentru o infracțiune săvârșită din culpă, fără a fi privați de libertate;

m) la data retragerii motivate a avizului de securitate specific clasei sau nivelului de secretizare a informațiilor la care urmează să aibă acces, de către autoritățile competente;

n) în caz de deces.

(2) Trecerea în rezervă sau scoaterea din evidențele militare se face din oficiu în situațiile prevăzute la alin. (1) lit. a)—d), g), k), m) și n), iar în celelalte situații, la propunerea comandanților sau șefilor direcții, înaintată ierarhic.

(3) Trecerea în rezervă a soldaților și gradaților voluntari se comunică acestora și în scris printr-o trimitere de corespondență recomandată.

Art. 46. — Pe timpul stării de urgență, al stării de asediu, mobilizării și al stării de război, precum și pe timpul pregătirii și executării misiunilor în afara teritoriului statului național, soldații și gradații voluntari nu pot fi trecuți în rezervă sau scoși din evidența militară ca urmare a prezentării demisiei.

Art. 47. — (1) Soldații și gradații voluntari asupra cărora s-a dispus începerea urmăririi penale sau care se află în curs de judecată într-un proces penal, aflați în stare de libertate, sunt puși la dispoziție.

(2) Soldații și gradații voluntari puși la dispoziție îndeplinesc atribuțiile stabilite de comandanții unităților din care fac parte și beneficiază de drepturi bănești, în condiții similare reglementărilor pentru cadrele militare în activitate, aflate în aceeași situație.

Art. 48. — (1) Soldații și gradații voluntari asupra cărora s-a dispus începerea urmăririi penale sau se află în curs de judecată într-un proces penal, dacă se află în stare de arest, se suspendă din funcție.

(2) Soldații și gradații voluntari suspendați din funcție nu beneficiază de niciun drept de la Ministerul Apărării.

(3) Soldații și gradații voluntari condamnați prin hotărâre judecătorească definitivă, care anterior au fost suspendați din funcție, sunt trecuți în rezervă sau sunt scoși din evidențele militare începând cu data suspendării.

(4) Parchetele sau instanțele care dispun începerea urmăririi penale, respectiv încep judecarea soldaților și gradaților voluntari, au obligația de a înștiința imediat Ministerul Apărării.

Art. 49. — (1) În cazul în care s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală ori achitarea, soldații și gradații voluntari sunt repuși în toate drepturile avute la data suspendării din funcție, respectiv a punerii la dispoziție. Drepturile se calculează în raport cu elementele soldei lunare în vigoare la data respectivă.

(2) În cazul încetării urmăririi penale ori a procesului penal se poate dispune repunerea în drepturi sau trecerea în rezervă ori scoaterea din evidențele militare de către comandanții stabiliți prin ordin al ministrului apărării, la propunerea comisiei prevăzute la art. 30 alin. (1).

Art. 50. — (1) Soldații și gradații voluntari nu pot fi trecuți în rezervă sau scoși din evidențele militare din motivele prevăzute la art. 45 alin. (1) lit. e) în perioada în care se află în incapacitate temporară de muncă stabilită prin actele prevăzute de lege, pe durata carantinei ori pe durata efectuării concediului de odihnă.

(2) Femeile soldați și gradați voluntari nu pot fi trecute în rezervă pe durata concediului de maternitate ori a concediului de risc maternal.

(3) Soldații și gradații voluntari nu pot fi trecuți în rezervă pe durata concediului pentru creșterea copilului în vârstă de până la 2 ani sau, în cazul copilului cu handicap, până la împlinirea vârstei de 3 ani ori pe durata concediului pentru îngrijirea copilului bolnav în vârstă de până la 7 ani sau, în cazul copilului cu handicap, pentru afecțiuni intercurente, până la împlinirea vârstei de 18 ani.

(4) Prevederile alin. (1)—(3) se aplică numai până la expirarea duratei pentru care a fost încheiat contractul.

(5) În situația în care, potrivit legislației aplicabile personalului bugetar, contractele pot fi suspendate, este permisă înlocuirea soldaților sau gradaților voluntari în cauză prin încheierea unui contract cu durată determinată până la revenirea la post a titularului.

CAPITOLUL V

Soldații și gradații rezerviști voluntari

Art. 51. — (1) Soldații și gradații rezerviști voluntari sunt cetățeni români care consimt, pe baza unui contract încheiat cu unitățile militare, pe durată determinată, în condițiile stabilite prin ordin al ministrului apărării naționale,

să îndeplinească funcții militare în structurile forțelor destinate apărării.

(2) Soldații și gradații rezerviști voluntari, cu excepția celor proveniți din rândul soldaților și gradaților voluntari, sunt selecționați pentru încheierea primului contract în această calitate din rândul bărbaților și femeilor, cu vârsta prevăzută la art. 2 alin. (2). Soldații și gradații rezerviști voluntari pot fi încadrați, la cerere, în funcție de nevoile Ministerului Apărării, ca soldați și gradați voluntari în activitate.

(3) La încheierea contractului, soldații și gradații rezerviști voluntari trebuie să îndeplinească aceleași condiții ca și soldații și gradații voluntari.

(4) Modul de selecționare, instruire și folosire a soldaților și gradaților rezerviști voluntari, specialitățile și funcțiile în care aceștia vor fi angajați, precum și limitele de vârstă până la care pot încheia contracte cu Ministerul Apărării se stabilesc prin ordin al ministrului apărării.

(5) Durata primului contract ca rezervist voluntar este de 5 ani și se poate prelungi prin contracte succesive cu durata de la 2 la 3 ani.

Art. 52. — Soldații și gradații rezerviști voluntari provin din:

- a) cetățenii români care au îndeplinit serviciul militar activ și întrunesc condițiile menținerii în evidențele militare;
- b) soldații și gradații voluntari trecuți în rezervă;
- c) cetățenii români care nu au îndeplinit serviciul militar activ, dar consimt să devină rezerviști voluntari.

Art. 53. — (1) Cetățenii români care optează să devină soldați și gradați rezerviști, dar care nu au îndeplinit serviciul militar activ, execută o instruire cu durată de 4 luni, după care depun jurământul militar și încheie un contract ca rezervist voluntar.

(2) Pe timpul pregătirii cu durata de 4 luni, aceștia beneficiază gratuit de hrană, echipament și materiale de întreținere. În această perioadă beneficiază de o indemnizație lunară egală cu 50% din solda de funcție și solda de grad a unui soldat voluntar.

(3) Toți rezerviștii voluntari execută pregătirea în unitatea la care sunt încadrați în plan, două zile lunar în timpul liber și 5 zile calendaristice lucrătoare, consecutive anual.

Art. 54. — (1) Soldații și gradații rezerviști voluntari care, pe parcursul perioadei de instruire de 4 luni, renunță la această activitate din motive imputabile lor, restituie contravaloarea cheltuielilor efectuate cu instruirea, proporțional cu timpul de pregătire parcurs.

(2) Soldații și gradații rezerviști voluntari care refuză să desfășoare activitatea ca rezervist voluntar, pentru o perioadă de 5 ani, restituie integral contravaloarea cheltuielilor efectuate cu instruirea lor.

Art. 55. — Pe durata contractului, soldații și gradații rezerviști voluntari sunt obligați să îndeplinească îndatoririle prevăzute la art. 5.

Art. 56. — (1) Soldații și gradații rezerviști voluntari, în perioadele în care execută instruirea și pe durata participării la pregătire ori la misiuni în unitățile în ale căror planuri sunt încadrați, beneficiază de următoarele drepturi și facilități:

- a) drepturi bănești, de echipare și de hrană, similare cu cele ale soldaților și gradaților voluntari în activitate;
- b) primă de fidelitate egală cu solda lunară corespunzătoare funcției și gradului soldaților și gradaților voluntari în activitate, acordată o singură dată la semnarea fiecărui contract încheiat în condițiile prevăzute la art. 51 alin. (5);

c) măsuri de protecție socială, asistență medicală și medicamente, potrivit normelor stabilite pentru personalul militar în activitate și familiile acestora, în cazul suspendării raportului de muncă sau de serviciu;

d) bilete de odihnă, tratament și recuperare după participarea la misiuni militare;

e) pensii și despăgubiri, în caz de invaliditate sau deces, ca urmare a unor evenimente produse în timpul și din cauza activității militare, în condițiile prevăzute de lege pentru soldații și gradații voluntari în activitate;

f) recompense prevăzute de regulamentele militare pentru personalul în activitate;

g) trimiterea la cursuri de specializare, gratuit, în funcție de nevoile unităților militare;

h) plata cheltuielilor de deplasare pe timpul chemării de către unitățile militare;

i) selecționarea, cu prioritate, în vederea pregătirii în sistemul soldaților și gradaților voluntari în activitate și a formării cadrelor militare în activitate ale armatei.

(2) Soldații și gradații rezerviști voluntari, în perioadele în care execută instruirea fără suspendarea raporturilor de muncă sau de serviciu, beneficiază de măsuri de protecție socială, asistență medicală și medicamente potrivit legii.

(3) Soldații și gradații rezerviști voluntari, în perioadele în care nu execută instruirea și nu participă la misiuni în unitățile în ale căror planuri sunt încadrați, beneficiază de o indemnizație lunară egală cu 10% din solda lunară corespunzătoare funcției menționate în contractul prevăzut la art. 51 alin. (1) și gradului pe care îl au.

Art. 57. — (1) Raporturile de muncă sau raporturile de serviciu, după caz, ale salariaților care au semnat contracte cu unități militare pentru a îndeplini funcții militare în calitate de rezerviști voluntari se suspendă, în condițiile prevăzute de lege, pe perioada îndeplinirii îndatoririlor militare care presupun absența de la locul de muncă.

(2) Angajatorul este obligat să păstreze locul de muncă și funcția persoanelor aflate în situația prevăzută la alin. (1) pe toată durata în care își îndeplinesc îndatoririle militare, ori de câte ori acestea sunt prevăzute prin contractul semnat cu unitatea militară.

(3) Suspendarea raporturilor de muncă sau a raporturilor de serviciu ale persoanelor prevăzute la alin. (1) încetează de drept la încetarea situației prevăzute la alin. (2).

(4) Raporturile de muncă sau raporturile de serviciu ale persoanelor aflate în situația prevăzută la alin. (1) nu pot înceta decât ca urmare a dizolvării operatorilor economici ori a desființării instituțiilor publice. În aceste situații, agențiile pentru ocuparea forței de muncă județene, respectiv a municipiului București, sau Agenția Națională a Funcționarilor Publici vor asigura, cu prioritate, plasarea celor în cauză în alte locuri de muncă și funcții echivalente, în aceeași localitate, potrivit pregătirii și capacității profesionale ori, gratuit, reconversia profesională pentru profesiuni care sunt cerute pe piața forței de muncă.

Art. 58. — În baza ordinului de chemare emis de Ministerul Apărării, angajatul este obligat să anunțe angajatorul despre prezentarea sa la concentrări de instrucție în unitățile militare cu cel puțin 45 de zile înainte de data prezentării la concentrare și să-i prezinte acestuia documentele justificative.

Art. 59. — (1) Pentru fiecare angajat chemat la instruire sau concentrare, angajatorul primește o compensație financiară standard, compusă, de regulă, din următoarele elemente:

- a) compensație pentru costuri generate de înlocuirea angajatului;

b) compensație pentru costuri generate de recalificarea personalului.

(2) Compensația pentru costurile generate de înlocuirea angajatului se acordă pentru acoperirea cheltuielilor legate de anunțarea postului liber și de organizarea interviului pentru ocuparea acestuia și/sau pentru acoperirea pierderilor ca urmare a absenței angajatului, în cazul când acesta nu este înlocuit, precum și pentru acoperirea cheltuielilor suplimentare legate de activitățile administrative suportate ca urmare a absenței angajatului.

(3) Compensația pentru costurile generate de recalificarea personalului se acordă numai în cazul în care durata concentrării este mai mare de 6 luni, pentru acoperirea cheltuielilor legate de pregătirea angajatului, în vederea dobândirii standardului de competență sau calificare necesar postului în care este încadrat.

(4) Angajatorul poate primi o compensație financiară suplimentară dacă face dovada că valoarea totală a costurilor suportate a depășit cu cel puțin jumătate valoarea compensației financiare standard.

(5) Fondurile necesare acordării compensațiilor prevăzute la acest articol se asigură din bugetul Ministerului Apărării.

(6) Valorile compensației financiare standard și a compensației financiare suplimentare, precum și modul de acordare a acestora se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

Art. 60. — (1) Gradele soldaților și gradaților rezerviști voluntari, precum și condițiile de acordare a acestora sunt aceleași cu cele prevăzute la art. 3 și 41.

(2) În raport cu nevoile de încadrare și opțiunile soldaților și gradaților în rezervă, angajarea acestora ca voluntari se poate face și cu grade inferioare celor deținute.

(3) Angajarea în condițiile alin. (2) este condiționată de acordul scris al celor în cauză.

Art. 61. — La semnarea contractului cu unitățile militare, respectiv la încheierea programului de instruire prevăzut la art. 31, soldații și gradații rezerviști voluntari sunt repartizați în planurile de mobilizare ale unităților pe care le completează.

Art. 62. — Soldații și gradații rezerviști voluntari participă la misiuni în afara teritoriului statului român, altele decât războiul, potrivit obligațiilor asumate de România prin tratate internaționale, în raport cu nevoile forțelor destinate apărării.

Art. 63. — Soldații și gradații rezerviști voluntari se țin în evidență astfel:

a) clasa I: până la 35 de ani, inclusiv;

b) clasa a II-a: de la 36 de ani până la 40 de ani, inclusiv;

c) clasa a III-a: de la 41 de ani până la 45 de ani, inclusiv.

Art. 64. — La instituirea stării de urgență, a stării de asediu, precum și la declararea mobilizării și a stării de război, soldații și gradații rezerviști voluntari incluși în planurile de mobilizare ale unităților militare sunt considerați concentrați sau mobilizați în condițiile legii.

Art. 65. — Soldații și gradații rezerviști voluntari, concentrați sau mobilizați, pot rămâne membri ai partidelor, formațiunilor sau organizațiilor politice, precum și ai sindicatelor din care fac parte, pe durata contractului, dar le este interzisă desfășurarea în unitățile militare a oricăror activități cu caracter politic.

Art. 66. — Soldaților și gradaților rezerviști voluntari aflați în una dintre situațiile prevăzute la art. 65 le este

restrânsă sau interzisă exercitarea unor drepturi și libertăți, în condițiile stabilite de lege pentru cadrele militare în activitate.

Art. 67. — (1) Pentru servicii excepționale aduse statului și poporului român, pentru acte de eroism săvârșite pe durata îndeplinirii îndatoririlor militare ori pentru merite deosebite în activitate, soldaților și gradaților rezerviști voluntari le pot fi conferite decorații, în condițiile legii, și distincții militare onorifice.

(2) Pentru îndeplinirea exemplară a misiunilor și sarcinilor, soldaților și gradaților rezerviști voluntari li se pot acorda recompense morale și materiale, stabilite prin lege sau prin ordin al ministrului apărării, după caz.

CAPITOLUL VI

Dispoziții finale

Art. 68. — Calitatea de soldat și gradat voluntar se dovedește prin documentul de legitimare, stabilit prin ordin al ministrului apărării.

Art. 69. — (1) Începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi, militarii în termen și cu termen redus în activitate pot deține numai gradul de soldat.

(2) Contractele încheiate în temeiul art. 37 din Legea nr. 46/1996 privind pregătirea populației pentru apărare, cu modificările și completările ulterioare, anterior intrării în vigoare a prezentei legi, rămân valabile în măsura în care nu contravin prevederilor acesteia.

(3) Contractele aflate în derulare la data intrării în vigoare a prezentei legi, încheiate cu militarii angajați pe bază de contract, care au împlinit vârsta maximă prevăzută la art. 35 alin. (2), pot fi menținute, în funcție de nevoile Ministerului Apărării, până la finalizarea acestora.

(4) Militarii angajați pe bază de contract din instituțiile cu atribuții în domeniul apărării și securității naționale, care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, au gradul de sergent, pot fi trecuți în corpul subofițerilor, în funcție de studiile absolvite, vechimea în muncă, posturile de subofițeri disponibile și rezultatele obținute în urma concursului susținut în acest sens. Sergenții care nu optează pentru trecerea în corpul subofițerilor sau nu sunt declarați admiși în urma participării la concursurile organizate în acest sens vor fi trecuți în corpul soldaților și gradaților voluntari cu gradul de caporal.

Art. 70. — (1) Dispozițiile prezentei legi se aplică în mod corespunzător și gradaților și soldaților voluntari din instituțiile cu atribuții în domeniul apărării și securității naționale care, potrivit legii, au în structurile proprii această categorie de personal militar.

(2) Obligațiile Ministerului Apărării și competențele ministrului apărării, stabilite prin prezenta lege, sunt îndeplinite sau exercitate, după caz, de instituțiile prevăzute la alin. (1), respectiv de conducătorii acestora, iar cele ale șefului Statului Major General, de către înlocuitorii lor de drept.

Art. 71. — (1) Expresiile „militari angajați pe bază de contract,” în cadrul Ministerului Apărării, „jandarmi angajați cu contract,” „soldați și gradați profesioniști” și „polițist de frontieră angajat cu contract”, prevăzute de legislația în vigoare, se înlocuiesc cu expresia „soldați și gradați voluntari.”

(2) În sensul prezentei legi, familia soldaților și gradaților voluntari cuprinde soțul sau soția, copiii și părinții aflați în întreținerea legală a acestora.

Art. 72. — În termen de 60 de zile de la publicarea prezentei legi, Ministerul Apărării va prezenta propuneri

autorităților abilitate, în vederea adoptării actelor normative pentru aplicarea și executarea acestora.

Art. 73. — Prezenta lege intră în vigoare la 60 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
BOGDAN OLTEANU

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

București, 10 octombrie 2006.
Nr. 384.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

pentru promulgarea Legii privind statutul soldaților și gradaților voluntari

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind statutul soldaților și gradaților voluntari și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 9 octombrie 2006.
Nr. 1.161.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 598

din 21 septembrie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 65 alin. 1 și ale art. 67 din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 65 alin. 1 și ale art. 67 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ioan Ardelean în Dosarul nr. 1.071/2005 al Tribunalului Bihor — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, se dă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale în această materie și apreciind că dispozițiile legale criticate nu contravin prevederilor constituționale invocate în motivarea excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 20 martie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 1.071/2005, **Tribunalul Bihor — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 65 alin. 1 și ale art. 67 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Ioan Ardelean în dosarul menționat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile art. 65 alin. 1 din Codul de procedură penală, referitoare la sarcina administrării probelor, și cele ale art. 67 din același cod, privind concludența și utilitatea probei, contravin art. 1 alin. (5), art. 20, art. 21 alin. (3), art. 24 și ale art. 121 alin. (1) din Constituție și ale art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În esență, contrarietatea ar consta în aceea că, în temeiul acestor reglementări din Codul de procedură penală, au fost administrate în mod defectuos probe, atât în faza de urmărire penală, cât și în faza de cercetare judecătorească. Mai mult, autorul excepției este nemulțumit de faptul că instanța de judecată nu s-a pronunțat asupra concludenței și utilității efectuării unei expertize tehnice grafologice, probă pe care acesta o consideră a fi esențială pentru soluționarea cauzei.

Tribunalul Bihor – Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât prevederile legale criticate nu încalcă dispozițiile constituționale și convenționale invocate de autorul excepției.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, invocând jurisprudența Curții Constituționale, consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât textul de lege criticat nu contravine prevederilor constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 65 alin. 1 și ale art. 67 din Codul de procedură penală, care au următorul cuprins:

– Art. 65 alin. 1: „*Sarcina administrării probelor în procesul penal revine organului de urmărire penală și instanței de judecată.*”;

– Art. 67: „*În cursul procesului penal părțile pot propune probe și cere administrarea lor.*”

Cererea pentru administrarea unei probe nu poate fi respinsă, dacă proba este concludentă și utilă.

Admiterea sau respingerea cererii se face motivat.”

Autorul excepției de neconstituționalitate consideră că aceste prevederi de lege contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (5) — „*În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie*”, art. 15 alin. (1) — „*Cetățenii beneficiază de drepturile și de libertățile consacrate prin Constituție și prin alte legi și au obligațiile prevăzute de acestea*”, art. 20 — „*Tratatele internaționale privind drepturile omului*”, art. 21 alin. (3) — „*Părțile au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil*”, art. 24 — „*Dreptul la apărare*” și art. 126 alin. (1) — „*Justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege*”. Autorul excepției invocă, de asemenea, și încălcarea prevederilor art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată. Astfel, în ceea ce privește critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 65 alin. 1 și ale art. 67 din Codul de procedură penală, în raport cu art. 21 alin. (3), art. 24, precum și cu art. 20 din Constituție, raportat la art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, se constată că dispozițiile legale referitoare la aprecierea și administrarea probelor nu opresc părțile interesate de a se adresa justiției pentru apărarea drepturilor, libertăților și intereselor lor legitime, acestea beneficiind de toate garanțiile care condiționează procesul echitabil.

Dreptul învinutului sau inculpatului de a propune probe și de a cere administrarea lor se păstrează în tot cursul urmăririi penale, precum și în cursul judecății, când acesta poate să solicite respingerea probelor cerute de procuror și de părți, ca o consecință a dreptului său la apărare. Totodată, faptul că instanța este cea care apreciază cu privire la concludența și utilitatea probelor propuse de părți, inclusiv în ceea ce privește prezentarea mijloacelor materiale de probă, nu aduce nicio atingere dreptului la un proces echitabil, câtă vreme instanța are obligația, impusă chiar prin dispozițiile art. 67 alin. 3 din Codul de procedură penală, de a motiva admiterea sau respingerea cererii pentru administrarea unei probe. Obligația impusă de legiuitor constituie o garanție a dreptului la un proces echitabil, permițând părții ca, în cunoștință de cauză, să își exercite drepturile procesuale și, eventual, să promoveze căile de atac prevăzute de lege, atunci când apreciază că respingerea sau admiterea unei probe s-a realizat cu încălcarea dispozițiilor legale.

Mai mult, procedura de judecată, care cuprinde și sistemul probator, este atributul exclusiv al legiuitorului, astfel că textele de lege criticate sunt conforme art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora procedura de judecată este stabilită prin lege.

În sensul celor de mai sus, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat prin deciziile nr. 311 din 14 iunie 2005, nr. 583 din 3 noiembrie 2005 și nr. 646 din 29 noiembrie 2005, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 749 din 17 august 2005, nr. 1.123 din 13 decembrie 2005 și, respectiv, nr. 60 din 23 ianuarie 2006, respingând excepțiile de neconstituționalitate.

Atât soluțiile, cât și considerentele cuprinse în aceste decizii își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză, neintervenind elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții.

Față de cele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 65 alin. 1 și ale art. 67 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ioan Ardelean în Dosarul nr. 1.071/2005 al Tribunalului Bihor — Secția penală. Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 21 septembrie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 600

din 21 septembrie 2006

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 171 alin. 2 și 3
din Codul de procedură penală**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Serban Viorel Stănoiu	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 171 alin. 1, 2 și 3 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Marian Dode și Marian Ungureanu în Dosarul nr. 1.563/2005 al Tribunalului Ialomița.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, se dă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale în această materie și apreciind că dispozițiile legale criticate nu contravin prevederilor constituționale invocate în motivarea excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 24 martie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 1.563/2005, **Tribunalul Ialomița a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 171 alin. 1, 2 și 3 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Marian Dode și Marian Ungureanu în dosarul menționat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că, potrivit art. 171 alin. 2 din Codul de procedură penală, învinuitul ori inculpatul care are o anumită calitate beneficiază, în faza de urmărire penală, de asistență juridică obligatorie, iar potrivit alin. 3 al aceluiași articol, în faza de cercetare judecătorească, asistența juridică este obligatorie atunci când pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită este detențiunea pe viață ori închisoarea de 5 ani sau mai mare. Ca urmare a acestor dispoziții, în faza a doua a procesului penal inculpatul beneficiază de asistență juridică

obligatorie, după ce, în prima fază a procesului, a fost privată de acest drept, întrucât nu are calitatea circumstanțiată prevăzută de alin. 2 al articolului criticat. Or, aceste împrejurări sunt, în opinia autorilor excepției, de natură să instituie o inegalitate de tratament juridic pe parcursul celor două faze — de urmărire penală și de cercetare judecătorească — cu consecința directă a prejudicierii dreptului la apărare de care trebuie să beneficieze orice cetățean în tot cursul procesului penal, ceea ce contravine prevederilor art. 16, 21, 24, 124 și 131 din Constituție și art. 6 paragraful 3 lit. c) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Tribunalul Ialomița apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât prevederile legale criticate nu încalcă dispozițiile constituționale și convenționale invocate de autorul excepției.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, apreciind, în esență, că dispozițiile legale criticate nu contravin prevederilor art. 16 alin. (1) și ale art. 24 din Constituție, ci, dimpotrivă, constituie o aplicare a acestora.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât textul de lege criticat nu contravine prevederilor constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Potrivit încheierii de sesizare a Curții, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 171

alin. 1, 2 și 3 din Codul de procedură penală. Din examinarea susținerilor autorilor excepției se constată însă că, în realitate, aceștia critică numai prevederile alin. 2 și 3 ale art. 171 din Codul de procedură penală, fiind nemulțumiți, în esență, de faptul că dispozițiile legale criticate nu prevăd asistența juridică obligatorie și în cursul urmăririi penale, atunci când pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită este închisoarea mai mare de 5 ani.

Așa fiind, Curtea urmează să se pronunțe asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 171 alin. 2 și 3 din Codul de procedură penală, modificate și completate prin Legea nr. 356 din 21 iulie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 677 din 7 august 2006, care au următorul cuprins: „*Asistența juridică este obligatorie când învinuitul sau inculpatul este minor, internat într-un centru de reeducare sau într-un institut medical educativ, când este reținut sau arestat chiar în altă cauză, când față de acesta a fost dispusă măsura de siguranță a internării medicale sau obligarea la tratament medical chiar în altă cauză ori când organul de urmărire penală sau instanța apreciază că învinuitul ori inculpatul nu și-ar putea face singur apărarea, precum și în alte cazuri prevăzute de lege.*”

În cursul judecării, asistența juridică este obligatorie și în cauzele în care legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa detențiunii pe viață sau pedeapsa închisorii de 5 ani sau mai mare.”

Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 16 — Egalitatea în drepturi, ale art. 21 — Accesul liber la justiție, ale art. 24 — Dreptul la apărare, ale art. 124 — Înfăptuirea justiției, și ale art. 131 — Rolul Ministerului Public, precum și cele ale art. 6 paragraful 3 lit. c) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care reglementează dreptul oricărui acuzat să se apere el însuși sau să fie asistat de un apărător ales de el și, dacă nu dispune de mijloacele necesare pentru a plăti un apărător, să poată fi asistat în mod gratuit de un avocat din oficiu, atunci când interesele justiției o cer.

Examinând excepția de neconstituționalitate, se constată că asupra criticilor de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 171 alin. 2 și 3 din Codul de procedură penală, cu o motivare similară, Curtea s-a mai pronunțat, de exemplu, prin Decizia nr. 7 din 20 ianuarie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 161 din 18 aprilie 2000. Prin acea decizie Curtea a constatat că dreptul la apărare prevăzut în art. 24 din Constituție este pe deplin respectat prin dispozițiile art. 171 din Codul de procedură penală, care, prin alin. 1, prevede dreptul învinuitului sau al inculpatului de a fi asistat de apărător în tot cursul urmăririi penale și al judecării, iar organele judiciare sunt obligate să-i aducă la cunoștință acest drept. În anumite cazuri, în care învinuitul sau inculpatul se află în situații deosebite, legea a prevăzut, în alin. 2 al art. 171 din Codul de procedură penală, 8 cazuri de asistență juridică obligatorie, atât în faza urmăririi penale, cât și în

faza judecării, iar în alin. 3, alte două cazuri, dar numai pentru faza judecării.

Cu același prilej, Curtea constată că dreptul la apărare nu poate fi confundat cu dreptul la asistență juridică obligatorie, primul fiind garantat în toate cazurile, iar cel de-al doilea fiind creat de legiuitor, care stabilește și cazurile în care se consideră că este necesar. Întrucât Legea fundamentală garantează dreptul la apărare, iar nu și pe cel la asistență juridică obligatorie, Curtea a statuat că stabilirea cazurilor în care aceasta din urmă este obligatorie constituie atributul exclusiv al legiuitorului. Astfel, nu se poate susține că dispozițiile art. 171 alin. 2 și 3 din Codul de procedură penală sunt neconstituționale numai pentru că nu prevăd că asistența juridică este obligatorie în toate cazurile, iar în ceea ce privește alin. 3, și în cursul urmăririi penale, câtă vreme exercitarea dreptului la asistență juridică este garantată.

Totodată, în Decizia nr. 533 din 13 octombrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 963 din 31 octombrie 2005, Curtea a reținut că dreptul la apărare, consacrat de art. 24 din Constituție și de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, se referă la asistența juridică facultativă, iar excepțiile de la această regulă pot fi stabilite în mod exclusiv de legiuitor. În cazurile în care legea impune asistența juridică obligatorie a învinuitului sau inculpatului, apărarea are valoarea unei instituții de cert interes social, care funcționează atât în favoarea învinuitului sau a inculpatului, cât și în vederea asigurării unei bune desfășurări a procesului penal, în considerarea unor situații speciale ce rezultă din însăși enumerarea cuprinsă în textul de lege.

Considerentele deciziilor mai sus amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză, deoarece nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe.

De asemenea, dispozițiile art. 171 alin. 2 și 3 din Codul de procedură penală nu îngăduiesc dreptul părților interesate de a se adresa justiției pentru apărarea drepturilor, libertăților și intereselor lor legitime și de a se prevala, în tot cursul procesului penal, de toate garanțiile care condiționează, într-o societate democratică, procesul echitabil.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a prevederilor art. 171 alin. 2 și 3 din Codul de procedură penală, în raport cu dispozițiile art. 16 și 124 din Constituție, se constată că acestea nu contravin sub niciun aspect dispozițiilor constituționale privind înfăptuirea justiției, ele aplicându-se în mod egal tuturor persoanelor vizate de ipoteza normei juridice, fără discriminări pe considerente arbitrare. De altfel, principiul egalității presupune un tratament identic pentru toate persoanele aflate în aceeași situație juridică și nu uniformizarea situațiilor în care se poate afla o persoană.

Referitor la dispozițiile art. 131 din Constituție privind rolul Ministerului Public, invocate de asemenea în motivarea excepției, se constată că acestea nu au incidență în cauză.

Față de cele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 171 alin. 2 și 3 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Marian Dode și Marian Ungureanu în Dosarul nr. 1.563/2005 al Tribunalului Ialomița.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 21 septembrie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 604

din 21 septembrie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 291 alin. 2 din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 291 alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Societatea Comercială „Inedit Trade Group” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 12.245/2005 al Tribunalului Timiș — Secția penală.

La apelul nominal răspunde autorul excepției, constatându-se lipsa celorlalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, se dă cuvântul autorului excepției, care solicită admiterea acesteia, reiterând aspectele invocate în fața instanței de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate, arătând că autorul acesteia nu invocă nici un text constituțional în susținerea excepției ridicate, ceea ce este contrar prevederilor art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 8 martie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 12.245/2005, **Tribunalul Timiș — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 291 alin. 2 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Inedit Trade Group” — S.R.L. din București în dosarul menționat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile art. 291 alin. 2 din Codul de procedură penală sunt neconstituționale, fără însă a invoca încălcarea nici unui principiu sau drept fundamental prevăzut în Constituție.

Tribunalul Timiș — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este nefondată și că „nu s-au făcut precizări exprese în sensul textelor din Constituție în raport cu care se invocă excepția de neconstituționalitate, deși s-a acordat termen pentru motivarea excepției”.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece judecata cauzei în lipsa părții

care a fost citată în condițiile legii este o soluție care decurge în mod firesc din natura procesului judiciar menit să pună capăt conflictului juridic dedus judecării și să restabilească ordinea de drept, fără întârzieri datorate relei-credințe sau dezinteresului părților în litigiu. Pentru situațiile în care neprezentarea părții legal citate s-a datorat unor motive temeinice, independente de voința sa, legea prevede remedii de natură să satisfacă în totalitate dreptul la apărare al acesteia. Se invocă totodată jurisprudența Curții Constituționale privind dispozițiile art. 291 alin. 2 din Codul de procedură penală.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece motivele invocate de autorul excepției nu privesc constituționalitatea textului criticat, ci modul de interpretare și de aplicare a legii de către instanțele judecătorești, ceea ce excedează competenței Curții Constituționale stabilite prin lege. Interpretarea unui text legal în procesul de aplicare al legii este un atribut exclusiv al instanței de judecată, iar cenzurarea aplicării dispozițiilor legale de către instanțele judecătorești se realizează exclusiv în cadrul căilor de atac prevăzute de lege.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), precum și ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 291 alin. 2 din Codul de procedură penală, potrivit cărora: *„Neprezentarea părților citate nu împiedică judecarea cauzei. Când instanța consideră că este necesară prezența uneia dintre părțile lipsă, poate lua măsuri pentru prezentarea acesteia, amânând în acest scop judecata.”*

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, în motivarea excepției, autorul acesteia nu invocă încălcarea nici unui principiu sau drept fundamental prevăzut în Constituție. Argumentele prezentate de acesta în susținerea excepției nu se constituie într-o reală critică de neconstituționalitate, ci reprezintă de fapt motive de nemulțumire privind judecata în fond a cauzei în lipsa învinutului Vasile Lungoci, conform dispozițiilor art. 291 alin. 2 din Codul de procedură penală.

Or, potrivit art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, *„sesizările trebuie făcute în formă scrisă și motivate”*. De asemenea, în jurisprudența sa în materie, de exemplu Decizia nr. 386 din 16 octombrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 841 din 26 noiembrie 2003, Curtea a statuat în mod constant că „instanța de contencios constituțional nu este în măsură să se substituie părții cu privire la invocarea unor motive de neconstituționalitate, deoarece ar exercita astfel un control de constituționalitate din oficiu, ceea ce este inadmisibil în raport cu prevederile art. 144 lit. c) din Constituție și cu cele cuprinse în Legea nr. 47/1992“.

În consecință, se constată că excepția este inadmisibilă, nefiind îndeplinită o cerință imperativă în ceea ce privește sesizarea Curții.

Totodată, se observă că prin critica sa autorul excepției susține neaplicarea corespunzătoare, în speță, a unor dispoziții legale. În legătură cu această susținere se constată că, în conformitate cu prevederile art. 2 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, instanța de contencios constituțional realizează un control de constituționalitate a legilor și a altor acte normative, în timp ce problemele care țin de interpretarea și aplicarea legii revin instanței de judecată.

Față de cele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 291 alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Societatea Comercială „Inedit Trade Group” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 12.245/2005 al Tribunalului Timiș — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 21 septembrie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind mandatarea ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale pentru a comunica intenția Guvernului României de a contribui cu echivalentul în lei al sumei de 100.000 dolari SUA la cea de-a 7-a reconstituire a resurselor financiare ale Fondului Internațional de Dezvoltare Agricolă (FIDA)

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al Decretului nr. 390/1977 pentru ratificarea Acordului privind crearea Fondului Internațional de Dezvoltare Agricolă (FIDA), încheiat la Roma la 13 iunie 1976,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se mandatează ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale pentru a comunica la Fondul Internațional de Dezvoltare Agricolă (FIDA) intenția Guvernului României de a contribui cu echivalentul în lei al sumei de 100.000 dolari SUA la cea de-a 7-a reconstituire a resurselor financiare ale acestei instituții a Organizației

Națiunilor Unite, plătită în două tranșe egale, în anii 2008 și 2009.

Art. 2. — Suma prevăzută la art. 1 se plătește de la bugetul de stat, începând cu anul 2008, în tranșe, echivalent în lei, de 50.000 dolari SUA anual, prin bugetul Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

p. Ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale,
Nicolae Flaviu Lazin,
secretar de stat

p. Ministrul afacerilor externe,
Anton Niculescu,
secretar de stat

Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 11 octombrie 2006.
Nr. 1.410.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII, PĂDURILOR ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

privind modificarea și completarea anexei nr. 2 „Zonele pentru desfășurarea activității de inspecție a inspectorilor în domeniul clasificării carcaselor de porcine, bovine și ovine, sediul zonelor și împuternicirea inspectorilor care răspund de aceste zone“ la Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 353/2006 pentru aprobarea atribuțiilor și modalităților de funcționare ale inspecției privind activitatea de clasificare a carcaselor, împuternicirea inspectorilor din cadrul direcției pentru agricultură și dezvoltare rurală județene pentru realizarea activității de inspecție, precum și stabilirea zonelor în care inspectorii își desfășoară activitatea

În temeiul prevederilor art. 11 alin. (2) și ale art. 11¹ alin. (1) și (2) din Hotărârea Guvernului nr. 267/2004 privind instituirea Sistemului de clasificare a carcaselor de porcine, bovine și ovine, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 155/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere Referatul Direcției generale de inspecții nr. 232.191 din 3 octombrie 2006,

ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa nr. 2 „Zonele pentru desfășurarea activității de inspecție a inspectorilor în domeniul clasificării carcaselor de porcine, bovine și ovine, sediul zonelor și împuternicirea inspectorilor care răspund de aceste zone“ la Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 353/2006 pentru aprobarea atribuțiilor și modalităților de funcționare ale inspecției privind activitatea de clasificare a

carcaselor, împuternicirea inspectorilor din cadrul direcției pentru agricultură și dezvoltare rurală județene pentru realizarea activității de inspecție, precum și stabilirea zonelor în care inspectorii își desfășoară activitatea, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 472 din 31 mai 2006, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Pozițiile III și X vor avea următorul cuprins:

„III	Botoșani Iași Vaslui [...]	Direcția pentru Agricultură și Dezvoltare Rurală Botoșani	Butnaru Lucian Cristian
X	Neamț Vrancea Harghita Covasna	Direcția pentru Agricultură și Dezvoltare Rurală Neamț	Crăciun Vasile“

2. După poziția X se introduce o nouă poziție, poziția XI, cu următorul cuprins:

„XI	Suceava Bacău	Direcția pentru Agricultură și Dezvoltare Rurală Suceava	Blanariu Mioara“
-----	------------------	--	------------------

Art. II. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale,
Nicolae Flaviu Lazin,
secretar de stat

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII PUBLICE

ORDIN**privind aprobarea tarifului pentru eliberarea de către Agenția Națională a Medicamentului a certificatului care atestă calitatea de persoană calificată**

Având în vedere prevederile art. 8 lit. e) din Ordonanța Guvernului nr. 125/1998 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale a Medicamentului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 594/2002, cu modificările și completările ulterioare,

văzând Referatul de aprobare al Direcției farmaceutice nr. 5.280 din 12 octombrie 2006, din cadrul Ministerului Sănătății Publice,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 862/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății Publice, cu modificările ulterioare,

ministrul sănătății publice emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă tariful pentru eliberarea de către Agenția Națională a Medicamentului a certificatului care atestă calitatea de persoană calificată, în valoare de 75 euro.

Art. 2. — (1) Producătorii români de medicamente vor plăti contravaloarea în lei, la cursul Băncii Naționale a României din ziua efectuării plății, a sumei prevăzute la art. 1.

(2) Producătorii străini de medicamente vor plăti această sumă fie în valută, fie contravaloarea sa în lei, la cursul Băncii Naționale a României din ziua efectuării plății.

Art. 3. — Agenția Națională a Medicamentului va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății publice,
Gheorghe Eugen Nicolăescu

București, 12 octombrie 2006.
Nr. 1.247.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.U.I. 427282; Atribut fiscal R,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 120440